

ΟΙ ΜΑΡΙΟΝΕΤΤΕΣ ΤΟΥ ΣΑΛΤΣΜΠΟΥΡΓΚ, θ. Κυβέλης.

Δέν τις ἀναγγεΐλανε σωστά τις Μαριονέττες αὐτές. Κι' ἔτσι ὅλοι μας πήγαμε νά δοῦμε κάτι σάν τὰ Πίκκολι. Ἀπογοητευθήκανε φυσικά καί οἱ πολλοί καί οἱ λίγοι καί ἔτσι δέν δόθηκε ἡ εὐκαιρία στόν κ. Ἀϊχερ νά δεῖ πολὺς κόσμος τις παραστάσεις του.

Ἦταν ὅμως καλλιτεχνικὲς παραστάσεις. Ἐντελῶς καλλιτεχνικὲς. Οἱ Μαριονέττες ἦταν κομψότατες, ἀληθινὰ λεπτοργήματα, ἐκφραστικὲς καί χαριτωμένες. Οἱ κινήσεις τους ἦταν ἀκριβέστατες καί δὲ λαθεύανε σὲ τίποτα. Μόνο πού εἶχαν περισσότερο νατουραλισμὸ παρά κάτι τι γενικώτερο. Οἱ σκηνογραφίαις του ἀξιολογότερες καί οἱ φωτισμοὶ του ἀριστοί.

Προφανῶς οἱ ἐχτελεστὲς μιλοῦσαν θαυμάσια καί καταλάβαινε κανεὶς ὅτι μέσα σ'αὐτὴ τῆ μικρῆ σκηνοῦλα βρίσκεται τὸ ἀπόσταγμα ἑνὸς μεγάλου πολιτισμοῦ. Δέν ἦταν ἐπιθεώρηση. Προσπαθοῦσαν νά δώσουν κάτι πιὸ σοβαρὸ, πολὺς διάλογος, λιγότερο θέαμα καί γι' αὐτό, δώσανε κάμποση κούραση μέσα μάλιστα σ' ἓνα θέατρο ἀκατάλληλο, πού συνήθως παίζει κινηματογράφος καί ὀπερέττα!

Πιὸ καλὰ μᾶς κάνανε νά τις οἰσθανθοῦμε, ὅταν μιά κομωδιοῦλα τὴν παίζανε μ' ἑλληνικὲς ὀμιλίαις, πού τις ἐκτέλεσανε τὰ παιδιὰ τῆς Ν. Δραματικῆς Σχολῆς πού τῆ διευθύνει ὁ κ. Σωκρ. Καραντινός. Οἱ φωνές τῶν μαθητῶν μου φανήκανε τραχιές καί χωρὶς τῆ λεπτότητα ἐκείνη τὴν Ἀθηναϊκὴ πού εἶναι πλὴ παράδοση στὴ σκηνικὴ μᾶς ἔκφραση. Ὀμιλογοῦμένοις ὅμως εἶχαν μιμηθεῖ τὸ ρυθμὸ τῆς ὀμιλίας τῶν Γερμανῶν, εἶχανε νοιώσει περὶ τίνος πρόκειται, ἰδίως ἡ νεαρὴ ἠθοποιὸς δ. Λαλαοῦνη, πού μίλησε σωστά, ἂν ἐξαιρῶσαι κανεὶς τὰ λάθη τῆς προφορᾶς, πού προέρχονται ἀπὸ τὸ ὅτι ἡ δ. Λαλαοῦνη ἔζησε τὰ περισσότερα χρόνια ἔξω ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα. Ἡ μετάφραση τοῦ κειμένου χυδαία, θὰ ἔλεγα δυσκόλεψε τὴν ἐκτέλεση τὴν ἑλληνικὴ. Ὁ κ. Καραντινός πού εἶχα τὴν τιμὴ νὰ τοῦ πῶ τις ἀντιρροήσεις μου αὐτές, βρῆκε πὺς περισσότερο τὸν ὠφελοῦν, γιατί θὰ τοῦ δώσουν τὴν εὐκαιρία νά βελτιώσαι αὐτὴ τὴν τραχύτητα τῶν μαθητῶν του. Μακάρι!—Εἶδα λίγο πὺς ἐργάζονται σ' αὐτὴ τὴ Σχολὴ κι' εὐχομαι νά πᾶνε καλά. Ποτὲ δέν χάνεται μιά δουλειὰ πού γίνεται τίμια. Εἶναι συμβολὴ στ' ἰθερὴ στὴν πρόοδο.

Πάντως οἱ Μαριονέττες τοῦ Σάλτσμπουργκ, πού ἔχουν σημασίαν καλλιτεχνικὴ σπουδαία στόν τόπο τους, περάσανε ἀπὸ δῶ σὰ μιὰν ἀστρατὴ χαρᾶς, πολιτισμοῦ, πειθαρχίας καί ἀνωτερότητας.

ΓΙΑΝ. ΣΙΔΕΡΗΣ